

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre . . . . . 4 Korona
Fél évre . . . . . 2 Korona
Negyed évre . . . . . 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket
és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Aratás előtt.

II.

A hazai sajtó — a gazdák véleményére, a csapkodó hírek és a statisztikai adatokra támaszkodva — szinte plauzibilis színben tünteti fel az 1902. gazdasági évet a termés tekintetéből.

Az „okosak“ kombinációja ez: Az 1902-iki gazdasági évben a gabonából száz millió koronával több jövedelme lesz az országnak, mint a tavalyi évben.

Ez volna a tétel, mi beigazolásra vár.

A fő-orgamentum: a gabona még kün van ugyan a földön és érheti azt még országszerte katasztrófa, hát mint mondani szokás: „emberileg“ számítva a következő adatok támogatják a fenti tételt.

Amerikában kevesebb a bevetett terület, mint a múlt évben, úgy hogy tisztán az őszi buzánál száz millió körül a hiány.

Az Egyesült államok a múlt gazdasági évben 250 millió bushel búzát szállítottak ki, ellenben a folyó gazdasági évben erre a célra alig fog jutni 150 millió.

Ausztria-, Orosz-, Német- és Oláhország arról adnak hírt, hogy tavalyi készletük elfogyott. Ellenben iparuk nagy lendületet vett.

Ha a mondottak állanak, akkor ebből két dolog következik: az élénk export és ezzel kapcsolatosan az, hogy az árak nem fognak annyira süllyedni, mint az az utóbbi évtizedekben következetesen előállott, valahányszor jó, közép vagy jobb termésünk volt.

Jobb termés, — minőhöz mégis ez évben kilátásunk van — és nagyobb mérvű csoport valamit lendítene helyzetünkön.

De félünk, hogy mindez az utópiák világában vesz el. Mi reménnyel is kecsegtethetne bennünket a jövő, mikor az új gabonáért — mely pedig előreláthatólag minőség tekintetéből is messze tulszárnyalandja a tavalyit, a kereskedő világ — legalább a

mi vidékünkön, — 14 korona, s néhány fillért mer ígérni?!

Az árak tekintetében inkább a rosszabbra, mint a jobbra lehetünk elkészülve.

Hogy jó árak legyenek, az a körülményeket tekintve, teljesen meghaladott álláspont, s így nem lehet más óhajunk, mint az, hogy az árak tulságosan ne essenek.

Oly szerény óhaj ez, mely még az esetben sem ad lendületet gazdasági életünknek, ha tényleg nem lesznek botrányos alacsony gabnaárak, ha pedig a legrosszabb gabnaárak savanyu almájába is bele kell harapnunk, ebbe a társadalom minden osztályának foga bele vásik. Különben vederemo!

Árlejtés.

E hó 1-én volt az árlejtés az építendő iskola tárgyában.

Beérkezett 14 ajánlat, nagyobb részben helybeli iparosok részéről, de számot tevő vidéki iparosok is beléptek a pályázók sorompójába.

Azon élénk érdeklődés, mely egy egyszerű épület emelése körül az iparosok részéről a község házán lefolyt pályázat alatt megnyilatkozott, arról tesz félremagyarázatlan tanuságot, hogy iparosaink — értjük: szakértő iparosaink — száma nőttön nő, mi aztán kétségbevonhatlan jele iparunk fejlődésének.

Egyébként közöljük az árlejtési pályázat lefolyását a következőkben:

A központi iskolák építésére, nevezetesen az egyik 8 osztályu és igazgatói irodát, valamint szolgálakást és egyéb mellék helyiségeket magukban foglaló 3 rendbéli épület fölemelésére e hó 1-én tartatott meg a meghirdetett volt nyilvános árlejtés elég szép érdeklődés mellett.

Beadatott 14 ajánlat, mind árendeménnyel. Az engedmények 2%-tól 20%-ig váltakoztak s 10%-on általában felül voltak, a mi mutatja egyuttal az építő ipar nagymérvű pangását is.

Ezt tekintve, az iskolák épen szerencsésen kiválasztott időben épülnek s így a község nevezetes összeget takaríthat meg.

Ajánlatot adtak be:

a kőműves munkákra

Mészáros Lajos 10³/₄%;
lfj. Kovács János és Orosz István 12%;
Tormásy Miklós 2%—14¹/₂%.

Az ács munkákra

Zántó Kálmán 12%.

A kőműves és ács munkákra

Bárány József 4%—14%;

Dobóczky József 10%—21%.

A kőműves-, ács- és bádogos munkákra

Vigh Pál és Gyapjas Pál 16²/₁₀%;

Seres Lajos 14%.

Az asztalos munkára

Roth Lajos 20%;

Marton Mihály és Seres György 14%;

Keresztes Áron 16%—35%.

A bádogos munkára

Bergl Lajos 8%.

Faanyag szállítására

Pap Pál Pál 5⁸/₁₀%.

Valamennyi munkára

Kruzslitz Péter és Budai János 17¹/₁₀% engedménnyel.

Az építés vezetésével megbízott bizottság átszámította a beérkezett ajánlatokat.

Legelőnyösebb lett az összes munkákra Kruzslitz Péter és Budai társvállalkozók ajánlata 29,000 korona 07 fillérrel.

A bizottság azonban épen az építő iparnak nagy pangására való tekintettel igyekezett a helybeli iparosok ajánlataiból is kombinálni, a melyekből a legelőnyösebbeket kiszedve

Bárány József, Seres Lajos, Tormásy Miklós építőmesterek,

Keresztes Áron, Seres György, Marton Mihály asztalos mesterek,

Bergl Lajos bádogos mester,

Pap Pál Pál fakereskedő csoportosított ajánlataiból 30,609 korona 95 fillér összes költséget talált.

E két módozatot terjesztette be a 3-án tartott rendkívüli közgyűlés elé, hogy azokból a közgyűlés belátása szerint választhasson.

A közgyűlés Wimmer Károly bizottsági elnök előadása s többeknek hozzászólása után arra az álláspontra helyezkedett, hogy jöllehet a Kruzslitz és Budai ajánlatuk 1009 korona 88 fillérrel olcsóbb, mégis mivel ez a különbség a 35922 kor. 41 fillérre előirányzott összegből megtakarított 5312 K. 46 fillérhez képest elenyésző kevésnek mutatkozik, hogy a helybeli iparosok is találjanak némi foglalkozást: az uttal eltekint a legolcsóbb ajánlattól és élve főntartott jogával, a munkálatot a mindszenti vállalkozók csoportjának adja oda a 30609 korona 95 fillér összegért.

Ezzel a határozattal tehát megindul az iskolák építése. Mint halljuk, az építő-bizottság ez év végéig szeretné befejeztetni a

munkát s az iskolát legkésőbb tavaszon a használatnak át is engedi.

Ennek eléréséhez azonban a jó számdékon túl különös jó időre és serénységre léssen szükség.

Vegyések.

— **Áthelyezés.** A váci püspök ur a helybeli buzgó segédlelkészt, Thury Károly urat Nagy-Kátára helyezte, helyébe pedig Mindszentre Végh Kálmán segédlelkészt küldte Vác-Szent-Lászlóról.

— **Méhészeti vándortanár.** Kis zely Ede, méhészeti vándortanár, folyó hó 18-án Mindszenten, 19-én pedig Szegváron szakelőadást tart.

— **A pusztaszeri Árpádünnep.** A pusztaszeri Árpád-egyesület augusztus 3-án alakul meg, a honalapító pusztaszeri emlékénel, nagy ünnepek között. A mondott napon reggel 5 órakor indul az ünnepi menet Szegedről, a tüzoltó laktanya elől s a kivonulókat Pusztaszer határán lovas bandérium várja. Ahogy Pusztaszerre megérkeznek az ünneplők, sátorverés és táborba szállás után reggeli következik. Majd Várady Gyula lelkész tart szent misét és beszédet mond, a szegedi daloskör pedig ősrégi egyházi énekeket ad elő. Ezután felavatják a hét vezér fáját. Az egyházi megszentelés után beszédek mondanak: Várady Gyula, Kovács József, dr. Becsey Károly, dr. Gaál Endre, Sári János, Birhäger Ferencz, Terescsényi Gyula és Lábdy Antal. Ezután alakul meg az Árpád-egyesület, mely rendes tisztikart választ. Az alakulásnál dr. Kószó István ügyvéd mond beszédet. Végezetül áldomás és délután nagy népiünnepély rekeszti be az Árpád-egyesület alakulásának pusztaszeri napját. A fényes sikerűnek ígérkező Árpád-

ünnepre községünkben is számosan fognak kirándulni.

— **Halálozás.** Őszinte részvétellel értesülünk Gyapjas Pál helybeli építőmester f. hó 2-án életének 54-ik évében történt elhunytáról. Gyapjast Mindszent apraja nagyja ismerte, becsülte és szerette. Ezen szeretet megnyilvánítását láthattuk a f. hó 3-án végbenemtemetésén óriási számban megjelent közönség részvétele által is. A helybeli „Polgári Kör”, melynek az elhunyt választmányi tagja volt, Tary István vál. elnök vezetése mellett testületileg vett részt a temetésen. A temetőben Tary István főszolgabíró ur mondott néhány bucsuszt az elhunytához. Nyugodjék békében.

— **Közveszélyes bika.** Szegvár község közlegelőjére hajtott szarvasmarhák között egy olyan vad természetű bika van, mely már eddig két kis gulyás gyermeket öklözött meg, a kiket is szerencsére a gulyás mentette meg a haláltól. Ugyanazon bika f. hó 1-én a gulyást, Kosztolányi Jánost támadta meg s azt úgy megtaposta, hogy a szegény ember ágyban fekvő beteg lett.

— **Furfangos csaló.** Pap Mihály sövényházi illetőségű, Koczka Julianna itteni lakos jóhírű szülész nő vője, ki ez időszert fiatal feleségétől különváltan él, a vármegye községeit bejárva, hol hentesnek, buzakereskedőnek stb. adta ki magát. Így a hiszékeny embereket lépre csalva, kisebb-nagyobb pénzüsségeket csalt ki tőlük. Ezen működésén azonban rajtavesztett, mert e hó 3-án a járási főszolgabíró letartóztatta. S minthogy H.-m.-Vásárhelyen követte el a legtokegebb csalást, az ottani kir. járásbíróshoz lett tolonczolva.

— **Apad a Tisza.** A már másodizben szokatlanul megáradt Tisza folyónk e hó 3-ika óta rohamosan apadásnak indult.

— **A kerületi betegsegélyző pénztári járulékok befizetése és egyéb oda tartozó**

ügyek rendezése, minden szerdán és szombaton d. u. 1 órától 2 óráig, a helybeli főszolgabírói hivatalnál eszközölhetők.

— **Legénydráma a pusztán.** A hant-házi pusztán, Lányi József uradalmi kasznárnál vol szobaleány Csatornai Margit szegvári leányzó, akinek szerelmét két legény is magának kívánta; Dékány Antal 19 éves szeged-felsőtanysai, meg Fülöp József mindszenti legények, a kik a majorban béreskedtek.

A két legény addig a legjobb barátságban élt, de a féltékenység elidegenítette őket egymástól és végül kimondták, hogy kettőjük közül az egyiknek el kell pusztulni a földről.

A mult hetekben a szobaleány 2 napi szabadságot kapott, hogy Szegváron lakó szüleit meglátogassa. A Tiszáig elkísérte Dékány Antal, aki visszajövet nem állta meg, hogy ezzel Fülöpnek el ne dicsekedjék. Eből pedig nagy baj lett.

A következő napon ugyanis Dékány meglátogatta Szegváron a szive bálványát, a ki azonban otthon nem szívesen vette ezt a látogatást, Dékányt a faképnél hagyta és visszatért Hantházára.

Mindszenten találkozott a leány Fülöp Jóskaival, elpanaszolta neki a dolgot és kérte, hogy kísérje haza, mert magánosan menni fél.

Ennek a hirtel eljutott Dékányhoz is. Kocsira ült és lóhalálában vágatott a mindszenti kis révhez bevárni az ott átkelő szerelmeseiket. Oda érve, meggondolta a dolgot és átvitette magát Hantházára. Ott behatolt Apró Pál uradalmi csász lakásába, ellopta a töltött revolvert és sietett vissza Ányás irányába.

A hantházi szélen találkozott a szerelmeseikkel, akik észre sem vették, hogy Dékány egyszerre — revolverrel a kezében — előttük terem.

TÁRCZA.

A VÉGTÁRGYALÁS.

Humoreszk. Irta: Rimár Balázs.

— Ön holnap Szolnokra fog utazni a jászladányi hitvesgyilkos végtárgyalására — szólta a szerkesztő egyik reggel Halász Miskához, a ki abban a hirben állott, hogy ő a fővárosi journalistika legszemfülesebb riportere.

— Parancsára szerkesztő ur.

— S minden legkisebb mozzanatról pontosan értesíteni fogja a lapot. Erti? Minden legkisebb mozzanatról.

— Értem.

— Azt akarom, hogy lefőzzük az összes lapok tudósításait. Az eset annak idején országos szenzációt keltett, hát bizonyára a végtárgyalás is érdekelné fogja az olvasó közönséget.

— Igyekezni fogok hü és kimerítő tudósítást adni.

— Bizom önben.

Ezzel véget ért a párbeszéd, s a mint a szerkesztő becsukta maga után a szobája ajtaját, mindannyian a szerencsés Halász Miskát bámultuk, a ki daczára fiatal korának, már is ilyen jó hirnevet tudott szerezni magának ügyes tudósításai révén.

Mert azt az irigyei sem tagadhatták el, hogy Miska írta a legtöbb szenzációt keltő hirt a redakcióban.

A mikor az összes konkurrens lapok kongtak az ürrességtől és ugyszólván kivétel nélkül csupa mindig aktuális, vagy jobban mondva, soha sem aktuális cikkekkel traktálták olvasóikat, a mi lapunknak akkor is volt mindig valami szenzációja.

Dicsérte is eleget a szerkesztő, de azért vigyázott, hogy elbizakodottá ne tegye, mert tapasztalatból tudta, hogy az elbizakodottság elébb-utóbb fizetésemelésé fajul.

Pedig Halász Miskától e tekintetben nem igen kellett volna tartania.

Szerény igényű, megelégedett fiu volt, aki nem kívánt mást, csak hogy tisztességesen megélhessen.

Az utazási átalányról is mindig olyan hűségesen elszámolt, hogy már azzal gyanúsították, hogy vagy nem eszik, vagy pedig ráfizet a küldetésére, csak hogy megdicsérje a szerkesztő.

Pedig dehogy is fizetett rá, sokkal okosabb volt annál.

Ugy állt a dolog, hogy a legtöbbször el sem utazott oda, a hová küldték, hanem megírta a tudósítását csakugy a hallottak után odahaza a lakásán.

A többi lapok tudósítói aztán nem győzték eleget törni a fejüket, hogy hogyan is kerülhetett el ez vagy amaz az érdekes epizód az ő figyelmüket, a melyet a Halász Miska tudósítása olyan közvetlen részletezéssel ismertetett.

De most nem írhatta meg fejből a tudósítást, mert a szerkesztő minden fontosabb mozzanatról azonnali távirati értesítést is kíván.

Azt pedig anélkül, hogy oda ne utazék, nem küldhetett volna.

Hát mit volt mit tennie, rászánta magát, hogy utra kel.

Másnap csakugyan korán reggel ki is hajtatott a vasuti állomásra.

Kissé várnia kellett, hát bement a II. osztályu váróterembe.

Alig időzött bent néhány perczig, mikor egy csinos fiatal asszony lépett be, apró izléses utitáskát hordva piczinyke kezében.

Nem is lett volna igaz vérből való újságíró Miska, ha nem talál módot, hogy az asszonyt megszólítsa.

Egy-két pillanatig úgy nézett rá, mint ha ismerősnek találná, azután pedig nagyot köszönve oda lépett mellé:

— Kezeit csókolom nagyságos asszonyom! Bocsánatot kérek, hogy mindjárt belépésekor nem üdvözöltem, de nem ismerem meg azonnal nagyságodat.

Az asszony meglepődve nézett rá és szinte bizalmatlankodva nyújtotta feléje fehér bőrkeztüis parányi kis kezét.

— Én uram most nem tudom kihez van szerencsém.

— Nem méltóztatik rám emlékezni? Persze, persze, a szép asszonyok hamar el-

— Számoljunk le az étellel! kiáltott a leányra.

Fülöp Jóska a leányt egy vastag fa mögé állította, aztán egy kapanyéllal kezében felvette a harcztot.

Dékány felszólította, hogy térjen ki az utjából aztán a leányra lőtt, aki ájultan esett össze. Ekkor aztán Fülöp nekirontott vetélytársának:

— Meghalsz komám, ha megölted a szeretőmet.

Dékány Fülöpöt is célba vette, a ki azonban oda se nézett a füle mellett elszívó golyónak, hanem nekirontott ellenfelének, a ki erre elmenekült a kukoriczába, ahol — végső elkeseredésében — magát lőtte szíven, míg a szerelmesek visszatértek a majorba.

— Képviselőválasztási mozgalmak. A szomszéd két kerületben, u. m. a csongrádi és tápéi választó kerületekben a fáradtságos aratási munkába bele vegyül a lelket epesztő képviselői választás gondja is. Vizsgálat alatt áll mindkét választó kerület. A tápéiban a vizsgálat folytatását szeptember hóra akarják az irányadók elhalasztani, de ez ellen Dorosma tiltakozott, s ebben követik Dorosmát a kerület többi községei is.

— Halálozás. B a s a Kálmán, örgróf Pallavicini Sándor nyug. jószágfelügyelője, életének 60-ik évében f. évi június hó 24-én Budapesten elhunyt.

— 25 emeletes ház. Bruce Price new-yorki építész, a ki a magasépítés terén egyike a legnagyobb tekintélyeknek, terveket készített egy 1500 láb magas üzletpalota építésére. Ez az épület, ha megvalósítják, oly magas lesz, hogy az összes eddigi felhőkarcolók elbujhatnának mögötte. A terv szerint az épület 1500 láb magas lesz és 6000 üzleti helyiséget fog magában foglalni. Ha felépítenék, 10,000 ablaka és 50,000 ember dolgozhatna benne, csuসা pedig 500 lábbal

felejtik még azokat is, a kik egyetlen pillantásuktól várták minden boldogságukat, hát még egy rájuk teljesen közömbös embert.

— Valóban nem emlékezem.

Miska ezután egy ideig még magyarázgatta, hogy itt, meg ott, ezen a jouron meg a hangversenyen találkoztak, de a szép asszony sehogy sem akart rá emlékezni.

Végre is hát nem maradt más hátra, mint be kellett mutatkoznia.

Elmondta, hogy segédfogalmazó a földmívelésügyi minisztériumba és valami kincstári birtok felmérésére van jelenleg kiküldve.

Igy hamar megtörtént az ismeretség és megtudták kölcsönösen, hogy egy azon vonaton kell utazniok, Miska ajánlkozott, hogy ha megengedi, hát az uton majd szórakoztatni fogja.

És az asszony megengedte.

Mert általában a szép asszonyok utazás közben rendszeren rendkívül engedékenyek.

Beszéltek mindenféléről, de az asszony nagyon vigyázott, hogy kilétét el ne árulja. Minden szavát, mely férjének rangjára, vagy állására engedett volna következtetni, gondosan megfontolva ejtett ki.

És mégis annyira belemerültek a beszélgetésbe, hogy mikor a vonat Szolnokra ért, egyiknek se jutott eszébe, hogy ki kellene szállniok.

Csak a következő második állomáson vette észre a jó Miska, hogy már elhagyta

magasabban meredne fel az Eiffel-toronynál a levegőbe. A monstreház, ha felépítik, 1500 millió koronába fog kerülni és egész vázát aczélból kell építeni, mely a technika mai állása mellett még ily magas épületnél is teljesen biztonságot nyújt.

— Utazás a vasuti kupé tetején. Érdekes fogást csinált a mult héten a mező-turi rendőrség az ottani vasútállomásnál. Ugyanis a délben fél egy órakor beérkezett személyvonat egyik kupéjának tetején a vasuti személyzet egy bujkáló fiatal suhancgyereket vett észre. A zajra szintén figyelmessé lett rendőr azután szép szóval leintette a kupé tetején meglapuló gyereket, aki kénytelen-kelletlen, nagy óvatossággal le is mászott a tetőről, tetőtől-talpig kormos, sáros ruhában. — A rendőrszem bekísérte a rendőrkapitánysághoz. Ott a gyermek töreldemesen bevallotta, hogy tordai illetőségű, honnan begyalogolt Kolozsvárra, s ott egy épen induló személyvonat tetejére észrevétlenül felkúporodott s így eljutott Szolnokig, a hol azután az Arad felé induló vonatra mászott át s így került Mezőtúrra. Annyit azonban konstatálhatunk, hogy a 13 éves suhancgyerek, ha így folytatja, még sokra — messze viheti, főleg ha a személyvonatot gyorsvonattal cseréli fel.

Nyilvános számadás.

Megboldogult Gyapjas Pál polgártársunk temetési költségeihez hozzájárultak: Mindszenti községe 10 koronával; Tary István, Bertók János és Kovács Imre 2—2 koronával, Baksay Illés, W., Koncz Lajos, Pap Ákos, Weisz Imre, Goldmann Ignác, Kovalik József, Baksay József, Zánthó Kálmán, Tormássy Miklós, Seres Lajos, Keresztes Áron, Pap Pál Pál, Weisz Ignác, Schwartz Ignác, Bárany József, Geigner Lipót és Vigh Pál 1—1 koronával; Zsirkó

azt a várost, a hová mennie kellett volna. Kétségbeesve kérdezősködött, hogy mikor indul vissza a legközelebbi vonat, de bizon azt mondták, hogy csak délután.

Mit volt mit tennie, hát kísérte tovább az asszonyt, aki a következő városban kiszált.

Aztán még meg is kérte, hogy adjon találgatást neki, ha majd a fővárosba visszatér.

Azzal elváltak.

Miska rohant vissza a vasuti állomásra, s leladta a következő sürgőnyt:

„A vádlott tagad. Azt állítja, hogy kaczer volt a felesége, de azért szerette. S tiltakozik a gyanusítás ellen.“

Aztán bement a vendéglőbe, ott megreggelizett s egy jó óra mulva újra sürgőnyözött a szerkesztőségnek:

„A vádlott mindent beismert. Tizenöt évre ítélték.“

A mint ez a hír megérkezett, a lapból azonnal külön kiadást rendeztek s egy óra mulva tele volt a főváros az ítélet hírével.

De szegény Miskának ez egyszer pechje volt, mert a végtárgyalást meg sem tartották, mivel a vádlott súlyosan megbetegedett.

A szerkesztővel nem lehetett beszélni az eset miatt.

Csak a felesége vigasztalta:

— Hátha ártatlan az a fiatal ember. A vonaton én is hallottam valami ítéletről.

Ernö, Karaszka Kálmán, B., Löwy Gyula, N. N., Lipták Jenő, Wimmer Béla, X. Y., Keresztes Ferencz és Török Lajos 60—60 fillérrel; ifj. Korom Lajos, Büchler Gábor, Goldner Ödön, Zámbo és Lőrincz, Könnyű János és Orosz István 50—50 fillérrel; Bárdos Flórián, Mihály János, Löwy Bernát, Dobos István, Kovalik D. Károly, Szalma Sándor, Jánosi Nándor és Sz. L. 40—40 fillérrel, Ludányi József 30 fillérrel; Pápai István 22 fillérrel; N. N., B., Walter József, Bozó Mihály, Vitos, Bus István, Keresztes N. Sándor, Tóth István, Bozó Énok, Seres József, Gyenes Vilmos, Falábu József és Vajda György 20—20 fillérrel; Zámbo József 12 fillérrel; N. N., Pálinkó János és N. N. 10—10 fillérrel.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

Megboldogult édesatyám mindazon jóbarátai s ismerősei, valamint a mindszenti „Polgári Kör“ összes tagjai, a temetés alkalmával megnyilvánult őszinte részvételükért, ez uton is fogadják hálás köszönetem nyilvánítását.

SZÁL ANDRÁSNE
szül. GYAPJAS IRMA.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos
Weisz Ignác.

Csongrádvármegye tiszántuli járás főszolgabirájától.

3990. szám.
1902.

Hirdetmény.

Csongrádvármegye tiszántuli járásához tartozó Szegvár községben lemondás folytán megüresedett községi állatorvosi állásra, mely évi 800 korona törzsfizetéssel, 300 korona lakbérilletménynyel, s a községi szervezeti szabályrendelet 194. és következő szakaszaiban megállapított rendelési és gyógykezelési díjak szedhetési jogával van egybekötve, pályázatot hirdetek, s felhivom az elnyerni szándékozókat, hogy képesittségüket és alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó évi július hó 19-ig bezárólag nyujtsák be, mert a később érkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Kelt Mindszenten, 1902. június 30.

TARY ISTVÁN,
főszolgabiró.

Mindszenti fióküzletünkben egy alkalmas kauczió képes házaspár üzletvezetői állást nyerhet. Tudakozódhatni mindszenti üzletünkben Geigner Lipót urnál.

LUSZTIG TESTVÉREK.

